

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΛΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΩΝ - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	5059
Αριθμ. Πρωτ. ΑΙΤΗΣ. ΚΑΤ. ΕΓΓΡΑΦΩΝ	556
Ημερομ. Καταθέσεως	28.11.14

Αθήνα, 20 Νοεμβρίου 2014

ΣΥΝ.: Έπτά (7)

ΕΡΩΤΗΣΗ - Α.Κ.Ε.

ΠΡΟΣ: Τους αξιότιμους Υπουργούς των Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

ΘΕΜΑ: "Υπ' Αριθ. 697/2000 Γνωμοδότησης του Ε' Τμήματος και Παραβιάσεις Διεθνών Συνθηκών σχετικά με την Προστασία της Ατομικής Ιδιοκτησίας"

Σύμφωνα με το υπ' αριθ. 133903/18-11-2013 έγγραφο της Δ/νσης Προστασίας Δασών και Φυσικών Πόρων θεωρείται λυμένο τουλάχιστον το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εκτός σχεδίου πόλεως εκτάσεων που αναφέρονται στην υπ' αριθ. 813/1909 τελεσίδικη Απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών, το δε Δασαρχείο Πειραιά διερευνά τα ακριβή όρια του κτήματος από τις 17-05-2013, αφού έχει ενημερώσει ο δασάρχης Πειραιά τον αρμόδιο Επιθεωρητή ότι έχουν χάσει οι υπηρεσίες τα όρια του κτήματος επί εδάφους και σās επισυνάπτω και την από 27-06-2013 Έκθεση Αυτόψιας του Δασαρχείου Πειραιά. Έπ' αυτού διεξήχθη και η συνημμένη αλληλογραφία μεταξύ Δασαρχείου Πειραιά και Κτηματικής Υπηρεσίας.

Ταυτόχρονα, από το Έλληνικό Δημόσιο έχουν εκδοθεί για το ίδιο θέμα τρεις (3) Γνωμοδοτήσεις: α) ή υπ' αριθ. 95/1939 Γνωμοδότηση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων και β) ή 996/1983 Γνωμοδότηση της Νομικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών ή οποία αποδέχεται τον ιδιωτικό χαρακτήρα του κτήματος και έχει γίνει αποδεκτή από τον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών καθώς και γ) υπ' αριθ. 697/2000 Γνωμοδότηση, ή οποία ανατρέπει τις δύο (2) προγενέστερες και θεωρεί τις δασικές περιοχές του κτήματος Δημόσιες εκτάσεις, ή τελευταία όμως γνωμοδότηση δεν έχει γίνει αποδεκτή από τον αρμόδιο Υπουργό.

Στη συνέχεια, με νεότερα έγγραφά της τα υπ' αριθ. 5516/2014 και υπ' αριθ. 7461/2014, δεκατέσσερα έτη (14) μετά, ή Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου (ως αρμόδια Υπηρεσία σύμφωνα με το Δασαρχείο Πειραιά) αντί να οριοθετήσει επί εδάφους την έκταση του ιδιωτικού κτήματος Παχή σε σχέση με το όμορο Δημόσιο κτήμα του Κοκκινόβραχου ή να βρεί τα παλαιά όρια επί εδάφους απευθύνει ερώτημα τόσο τη Διεύθυνση Δασών Πειραιά όσο και το Γραφείο του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για

τὴν ἀποδοχὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 697/2000 Γνωμοδότησης, χωρὶς νὰ γίνῃ Πράξη χαρακτηρισμοῦ ὁλόκληρῆς τῆς περιοχῆς καὶ χωρὶς νὰ γίνῃται μνεῖα ἀπὸ καμία Ὑπηρεσία τοῦ ἀρθροῦ 7 τῶν Συνθηκῶν τοῦ Λονδίνου τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1827 καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως στὶς 27-06-1832, οἱ ὁποῖες δηλοποιήθηκαν μὲ τὴ δημοσιοποίησή τους στὸ Φ.Ε.Κ. 2/ 22-02-1833 καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι στὸν οἰκεῖο χάρτη τοῦ Kaupert τοῦ ἔτους 1895, ποὺ βρίσκεται ἀναρτημένος στὴν ἠλεκτρονικὴ βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χαϊδελβέργης καὶ ἀντίγραφο τοῦ διαθέτουν καὶ οἱ Ἑλληνικὲς Δημόσιες Ὑπηρεσίες, ἡ ἐν λόγῳ περιοχὴ τοῦ κτήματος Γ. Παχὴ ἀναγράφεται ἤδη μὲ τὸ τοπωνύμιον "PACHY".

Ἐπιπροσθέτως, ἀπὸ πραγματογνωμοσύνη κατ' ἐντολὴ τῶν σημερινῶν ιδιοκτητῶν προκύπτει ὅτι βάσει ὅλων τῶν ἀεροφωτογραφιῶν Γ.Υ.Σ. τῆς περιοχῆς, ἀρχομένων τοῦ ἔτους 1937 ἢ ἐν λόγῳ περιοχὴ δὲν ἐμφανίζει δασικὴ βλάστηση.

Στὸ μεσοδιάστημα ἀπὸ τὸ ἔτος 1909 μέχρι καὶ σήμερα ἔχει προηγηθεῖ τὸ Πρωτόκολλο Ὁριστικοῦ Αποτερματισμοῦ τῶν δημοσίων ἐκτάσεων τοῦ Κοκκινόβραχου ἀπὸ τὸ ὅμορο κτῆμα Παχὴ στὶς 3 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1970 καὶ ἡ ἔκταση, ἀφοῦ κατακερματίστηκε σὲ γεωτεμάχια τῶν 180 τ.μ. ἕκαστο, πωλήθηκε σὲ χιλιάδες ιδιώτες-μικροοικοπεδούχους καὶ μάλιστα στὶς 02/08/2003 ἀπορρίφθηκε ἡ Ἐνστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου στὸ Κτηματολόγιο ὡς κατ' οὐσίαν ἀβάσιμη τόσο γιὰ τὸ Δημόσιο ὅσο καὶ γιὰ τὸν ιδιωτικὸ χαρακτήρα τοῦ κτήματος Γ. Παχὴ.

Χιλιάδες ιδιοκτῆτες συνεπῶς ταλαιπωροῦνται ἀπὸ τὶς Δημόσιες Ὑπηρεσίες ἀφενὸς ἐπειδὴ δὲν ἔχουν ἀναρτηθεῖ οἱ δασικοὶ χάρτες ἂν καὶ ἔχουν κτηματογραφηθεῖ οἱ Δήμοι Νικαίας καὶ Κορυδαλλοῦ καὶ ἀφετέρου ἐπειδὴ ὅλες οἱ ἐμπλεκόμενες Δημόσιες Ὑπηρεσίες δηλώνουν ἀναρμόδιες νὰ τοποθετήσουν εἴτε νέα ὁρόσημα ἐπὶ ἐδάφους εἴτε νὰ ἐντοπίσουν τὰ παλαιὰ καὶ νὰ ὀριοθετήσουν τὸ ιδιωτικὸ κτῆμα Παχὴ ἔναντι τοῦ ὁμορου Δημοσίου κτήματος Κοκκινόβραχος, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀρμόδια Δ/νσὴ Δημοσίας Ὑπηρεσίας τοῦ ΥΠ.ΟΙΚ. διαθέτει τοὺς σχετικοὺς χάρτες.

Λόγῳ τῆς δυσλειτουργίας τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν οἱ ιδιοκτῆτες ἔχουν συντάξει τὸν συνημμένο χάρτη βάσει τῶν ΚΑΕΚ τοῦ κτηματολογίου Νικαίας καὶ Κορυδαλλοῦ, τοῦ χάρτη τοῦ Τσαγκαράκη τοῦ ἔτους 1939 (τὸν ὁποῖο ἀποδέχονται ὅλες οἱ Δημόσιες Ὑπηρεσίες) καὶ τὸν ἐπισυναπτόμενο χάρτη στὸν ν. 2742/1999, ἀλλὰ οἱ ἐμπλεκόμενες Ὑπηρεσίας δηλώνουν ἀδυναμία ὁποιασδήποτε ἐνέργειας καὶ κρατοῦν σὲ ὁμηρία τοὺς ιδιοκτῆτες παρακωλύοντας καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς, ἀφοῦ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἔκτασης ἔχει προταθεῖ πρὸς ἐνταξὴ στὸ σχέδιο πόλεως μὲ τὸν ν. 2742/1999.

Συνεπῶς ἐρωτῶνται οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοί:

1. Πῶς εἶναι δυνατόν οἱ Δημόσιες Ὑπηρεσίες μετὰ ἀπὸ ἓναν καὶ πλέον αἰῶνα νὰ μὴν ἔχουν ὀριστικοποιήσει τὰ ὅρια τοῦ κτήματος ἐπὶ ἐδάφους, ἐπειδὴ ἔχουν χάσει τὰ ὅρια ποὺ τοποθέτησε τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο βάσει τοῦ Ὁριστικοῦ Πρωτοκόλλου Αποτερματισμοῦ τοῦ ἔτους 1970 καὶ νὰ ἐπανέρχονται δηλώνοντας ἀδυναμία ὀριοθέτησης, ἂν καὶ οἱ Ὑπηρεσίες

- του ΥΠ.ΟΙΚ. έχουν συντάξει χάρτες τόσο για τὸ Κτῆμα Παχὴ ὅσο καὶ για τὸ ὄμορο δημόσιο κτῆμα Κοκκινόβραχος;
2. Ποιὰ Ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου ὀφείλει νὰ βρεῖ τὰ παλαιὰ ὅρια ἐπὶ ἐδάφους ἢ νὰ τοποθετήσῃ νέα καὶ νὰ ὀριοθετήσῃ τὸ κτῆμα Παχὴ σὲ σχέση μετὰ τὰς ὁμορες δημόσιες ἐκτάσεις στὴν περιοχὴ ἀρμοδιότητος τοῦ Δασαρχείου Πειραιᾶ;
 3. Ἐφόσον οἱ Ὑπηρεσίες ἀδυνατοῦν νὰ προβοῦν σὲ Πράξεις χαρακτηρισμοῦ ἢ νὰ συντάξουν καὶ νὰ ἀναρτήσουν δασικοὺς χάρτες για τὸ σύνολο τῆς ἐκτὸς σχεδίου πόλεως περιοχῆς ἐκτάσεως 1.830 στρεμμάτων, για ποῖο λόγο δὲν δέχονται τὰς πραγματογνωμοσύνες τοῦ συλλόγου «ΚΡΟΝΟΣ», ἀφοῦ βάσει μίας ἐξ αὐτῶν ἔχει ἐκδοθεῖ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1639/1995 ἀπόφαση τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Πειραιῶς καὶ δὲν ἔχει ἐφεσιβληθεῖ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον;
 4. Για ποῖο λόγο δὲν γίνεται ἀνάρτηση τῶν δασικῶν χαρτῶν ἀπὸ τὸ ἔτος 2010 βάσει τῶν ν. 9208/2003 καὶ ν. 3818/2010 καὶ δὲν ἔχει ἀπαντηθεῖ ἡ αἴτηση τοῦ συλλόγου;
 5. Σὲ ποιὰς ἀκριβῶς ἐνέργειες πρέπει νὰ προβοῦν οἱ ἰδιοκτῆτες ἀφοῦ διαθέτουν συνεχόμενους τίτλους ἰδιοκτησίας ἀπὸ τὸ ἔτος 1827 καὶ πραγματογνωμοσύνες ἀπὸ ἰδιῶτες μελετητὲς ἀπὸ τὸ ἔτος 1895 μέχρι καὶ σήμερα, ποὺ ἀποδεικνύουν τὸν μὴ δασικὸ χαρακτήρα τῆς περιοχῆς, βασιζόμενες στὰς ἀεροφωτογραφίες Γ.Υ.Σ., στὰ Πρακτικά τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων τοῦ ἔτους 1939, καθὼς καὶ στὸ ὑπ. ἀρ. 7680/09-09-2003 ἔγγραφο τοῦ Δασαρχείου Πειραιᾶ ποὺ πιστοποιεῖ ὅτι δὲν ἔχει καεῖ κάποιο τμήμα τῆς ἐν λόγω ἐκτασης ἀπὸ τὸ ἔτος 1934;
 6. Ἀντιλαμβάνονται οἱ ὑπηρεσίες, ποὺ ἀνταλλάσσουν μεταξὺ τούτων ἔγγραφα ἐπὶ αἰῶνες, ὑποβάλλοντας ἐρωτήματα ἢ μία στὴν ἄλλη, τί θὰ συμβεῖ ἐὰν οἱ οἰκοπεδοῦχοι προσφύγουν στὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον για ἀπευθείας παραβίαση τοῦ Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης;
 7. Παρακαλῶ ὅπως μου διαβιβάσετε τὴν τότε ἰσχύουσα σχετικὴ Νομοθεσία καὶ θεωρημένο τὸ Εἰσηγητικὸν ἔγγραφο βάσει τοῦ ὁποῖου τὸ ἰδιοκτησιακὸν τοῦ κτήματος εἰσῆχθη πρὸς ἐξέταση στὸ Γνωμοδοτικὸν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ὄχι στὸ Μικτὸν Γνωμοδοτικὸν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας τὸ ἔτος 1939, δεδομένης τῆς μεγάλης ἰσχύος τῶν φιλοδασικῶν ὁργανώσεων ἐπὶ κυβερνήσεως Ι. Μεταξά.

Ο Ερωτῶν Βουλευτής:

Γεωργιάδης Σπυρίδων- Ἀδωνις, Β' Ἀθηνῶν Νέα Δημοκρατία